

پرونده فدک در معرض آثار عمومی

قطعی دانسته، و نمی‌خواستند کامی از آن فراتر نهند اینک مادرابن مقاوله و مقاوله بعد بادرنظر گرفتن آیات قرآن و احادیث اسلامی و احترافات و احتجاجات طرفین، پرونده‌ای از تو تنظیم نموده، و رأی نهائی را ارائه می‌دهیم.

۹- اموال خالصه

از اصول مسلم اسلام این است که هر سرزمینی که بدون جنگ و غله، گشوده گردد، و در اختیار حکومت اسلامی فرار گیرد، از اموال عمومی خالصه شمرده شده، و مربوط به رسول خدا خواهد بود. این نوع اراضی، ملک شخصی پیامبر گرامی مربوط به دولت اسلامی، می‌باشد که پیامبر گرامی در رأس آن فرارداد، و پس از پیامبر اکرم تکلیف این نوع اموال، با کسی خواهد بود که بر جای پیامبر نشسته وزمام امور مسلمانان را بدست می‌گیرد. قرآن مجید این اصل اسلامی را در سوره حشر، طی آیه‌ای

چهارده قرن از جریان فدک، و اهتراف دخت پیامبر گرامی (ص) و تصریت آن، می‌گذرد، شاید گروهی تصور کنند که داوری صحیح در چنین حادثه‌ای مشکل و پیچیده است، زیرا گذشت زمان، مانع از آن است که قاضی محکمه، بتواند برمحتویات پرونده، دست یابد، و اوراق آن را بلطف بخواند، و رأی عادلانه‌ای صادر کند، چه بسا دست تحریف در آن راه یافته، و محتویات آنرا بهم زده است. ولی آنچه می‌تواند در این قسمت کار دادرسی را آسان سازد، این است که می‌توان با مراعجه به کتاب آسمانی و احادیث پیامبر گرامی، و احترافات و سخنان طرفین، پرونده جدیدی تنظیم نمود، و بر اساس آن، بالاخطه یک رشته اصول قطعی و تغییر ناپذیر اسلام، داوری کرد.

شکی نیست که طرفین نزاع در ظاهر، کتاب آسمانی و سخنان مقام رسالت، و عمل و روش اورا حجت

دیگری دارد که دستگاه خلافت از آن غفلت و رزیده است.

- اموال خالصه: املاکی که متعلق به حکومت اسلامی بوده و پیامبر اسلام به عنوان رئیس مسلمین در آنها تصرف می نمود و مصالح اسلام و مسلمانان هر نوع ایجاب می کرد آنها را به مصرف می رسانید در فقه اسلامی باقی است بنام «فی ع» که در کتاب جهاد و احیانا در باب «صدقات» از آن گفتگو می کنند «فی ع» در لغت هرب معنی بازگشت است، و مقصود از آن سرزین هایی است که بدون جنک و خو نریزی به حکومت اسلامی بازگردد، و ساکنان آنجا آنها را به حکومت اسلام واگذار کنند، و تحت شرائطی تابع حکومت اسلامی گردند، این نوع اراضی که بدون مشقت و هجوم ارتش اسلام در اختیار پیامبر اسلامی قرار می گرفت، مربوط به حکومت اسلامی بوده و سربازان اسلام در آن حقی نداشتند، و پیامبر گرامی نیز آنها را در مصالح اسلامی بمصرف می رسانید، و گاهی آنها را در میان افراد مستحق تقسیم می کرد تا از طریق کار و کوشش، هزینه زندگی خویش را تأمین کنند، و غالباً بخشش های پیامبر، از چنین اراضی بوده و احیاناً از خمس غنائم.

بدنیست در این جانموده ای از روشن پیامبر را در خصوص این نوع اراضی، منعکس نماییم «بني النضیر» یکی از سه طایفه یهودی بودند که نزدیکی مدینه خانه و باغ و زمین های مزروعی داشتند، هنگامی که پیامبر گرامی به مدینه مهاجرت کرد قبایل

- ۱- وما فاعل الله على رسوله منهم فما اوجتم عليهم
- بشاء والله على كل شيء عظيم سورة حشر آية ۶
- ۲- کشف الغمة ج ۲ ص ۱۲۲

بيان می کند و می فرماید:

هر آنچه را که خداوند آنرا به پیامبر باز گردانیده است شما برای نصراف آن (رنج و مشقتی را متحمل نگرددیده) اسب و شتری برای دست یابی بر آن، فرانده اید. خداوند پیامبران خسود را بر هر کس بخواهد مسلط می سازد، خداوند بر همه چیز توانا است (۱)

اموالی که در اختیار پیامبر گرامی بود، دونوع بود..

- اموال خصوصی: اموالی که پیامبر شخصاً مالک آنها بود، و در کتاب های تاریخ و سیره صورت اموال خصوصی پیامبر اکرم به تفصیل منعکس است، و شما می توانید، با مراجعه به کتاب «کشف الغمة» از صورت آنها آگاه گردید (۲) تکلیف این نوع اموال در زمان حیات پیامبر با خود او است، و پس از درگذشت وی مطابق قانون ارت اسلام، به وارث آن حضرت منتقل می گردد، مگراینکه ثابت گردد که وارث پیامبر از ترکه و اموال شخصی او محروم بوده، و حتی اموال شخصی او باید بعنوان صدقه، میان مستحقان و یا مصالح اسلامی مصرف گردد و مادر آینده پیرامون خصوص این موضوع بحث گسترده ای انجام داده و ثابت خواهیم نمود که در قانون ارت میان وارث پیامبر، و وارث دیگران تفاوتی نیست، و روابطی که خلیفه روی آن، وارث پیامبر اسلام را محروم ساخت، برفرض صحت معنی

۳- سرزمین فدک خالصه بود

محمدثان و سیره تویسان اتفاق نظردارند که سرزمین فدک از اموال خالصه بود، زیرا فدک سرزمین بود که هرگز به جنگ و غلبه فتح نگردید بلکه هنگامی که خبر شکست خیریان، به دهکده فدک رسید، همگی حاضر شدند که با پیامبر گرامی از درصلح وارد شوند و نیمی از اراضی فدک را در اختیار پیامبر بگذارند، و نیمی دیگر را بخود اختصاص دهند و در بر آن در انجام مراسم مذهبی کاملاً آزاد باشند، و حکومت اسلامی، امنیت منطقه آنان را تأمین کند^(۳)) و هیچ کس از علماء اسلام در این مسئله اختلاف نظر ندارد و از مذاکرات دخت پیامبر با ابوبکر پیر امون فدک، کاملاً استفاده می شود که طرفین خالصه بودن فدک را پذیرفته بودند و اختلاف آنان در جای دیگر بود که بعداً تشریح می شود.

۴- فدک را پیامبر بفاطمه بخشیده بود
دانشمندان شیعه، و گروهی از محدثان اهل تسنن اتفاق نظردارند که وقتی آیه (وَاتْ ذَا الْقُرْبَى حَقَهُ وَالْمَسْكِنُ وَابْنُ السَّيْلِ) نازل گردید، پیامبر گرامی فدک را بدلختر خود فاطمه (ع) بخشید. و مندرجات به صحنه بزرگ «ابوسعید خدری» و ابن عباس متنه می گردد و از میان محدثان اهل تسنن شخصیست هاشی این جدیت را نقل کرده اند:

۱- جلال الدین سیوطی متوافقی مال ۹۰۹ در

«اوسم» و «خرزج» بهوی ایمان آوردند، ولی این سه گروه بر دین خود باقی ماندند، پیامبر گرامی با پیمان خاصی در اتفاق و اتحاد ساکنان مدینه و حومه آن سخت کوشید، و سرانجام هر سه گروه با پیامبر پیمان بسته که از هر نوع نقشه و توپه بر ضد مسلمانان بر کتاباشند، و گامی برخلاف مصالح آنان برندارند. ولی هر سه طائفه به نوبت، در آشکار و پنهانی، پیمان شکنی کردند و از هر نوع خیانت و توپه برای سقوط دولت اسلامی و نقشه قتل پیامبر خودداری نمودند.

هنگامی که پیامبر برای انجام کاری بکوی «بنی-النصیر» رفته بود، آنان نقشه قتل پیامبر را دریخته و می خواستند که او را ترور کنند از اینجهت پیامبر، همه آنان را مجبور ساخت که سرزمین مدینه را ترک نمایند، سپس خانه‌ها و مزارع آنها را در میان مهاجران و برخی از مستمندان انصار تقسیم کرد^(۱)

در تاریخ اسلام نام برخی از کسانی که از این نوع اراضی استفاده کرده و صاحب خانه شده‌اند، برده شده است، و علی (ع) و ابوبکر و عبد الرحمن بن عوف و بلال از مهاجران، و ابودجانة و مهل-بن حنیف و حارث بن صمه از انصار، از گروهی بودند که از اموال خالصه دولتی استفاده نمودند و صاحب خانه شدند^(۲)

* * *

۱- مجتمع البیان ج ۵ ص ۲۶۰ چاپ صبا و کتابهای سیره و تاریخ

۲- فتوح البلدان بلاذری ص ۲۶۰، سیره ابن هشام ج ۳ ص ۱۹۲-۱۹۴ و مجتمع البیان ج ۵ ص ۳۱۱، ۲۷۳، ۳۱۱

۳- مغازی و اقدی ج ۲ ص ۲۰۶ سیره ابن هشام ج ۳ ص ۴۱-۴۶، احکام القرآن

چصاص ج ۳ ص ۵۲۸ تاریخ طبری ج ۳ ص ۹۵۹-۹۷۶

خدا سرزمین فدک را بفاطمه بخشید و این مطلب آن چنان مسلم است که دودمان پیامبر در آن هرگز اختلاف نداشتند و او نا پسایان عمر، مدحی مالکیت فدک بود. (۳)

۵- احمد بن عبد العزیز جوهری مؤلف کتاب السقیفه می نویسد: هنگامی که عمر بن عبد العزیز زمام امور را بدست گرفت نخستین مظلمه‌ای را که به صاحبانش پس داد، این بود که فدک را به حسن بن حسن بن علی باز گردانید (۴) از این جمله استفاده می شود که فدک ملک طلق دخت پیامبر بود.

۶- این ای الحدید، گذشته براین، شأن نزول آیه را درباره فدک از این سعد خدری نقل کرده است هر چند در این نقل بنقل سید مرتضی در کتاب شافی استناد جسته است ولی اگر گفتار میدمرتضی مورد اعتماد او نبود حتی از آن انتقاد می‌کرد گذشته براین درفصلی که برای تحقیق این موضوع در شرح خود برنهج البلاغه اختصاص داده است از مذاکره‌ای که با استاد مدرس غربی بقداد داشته صریحاً استفاده می شود که وی معتقد است که پیامبر خدا فدک را بدخت گرامی خود بخشیده است (۵)

۷- حلیمی در سیره خود سرگذشت طرح ادعاه دخت پیامبر و نامهای شهود اورا آورده و می گوید:

تفسیر معروف خودمی نویسد: وقتی آیه یادشده نازل گردید، پیامبر فاطمه را خواست و فدک را به او داد. و من گویید: این حدیث را محمد ثانی مانند «بزاده» و «ابو بطی» و «ابن ابی حاتم» و «ابن مردویه» از صحابی معروف ای سعد خدری نقل کرده‌اند. و نیز من گویید «ابن مردویه» از ابن عباس نقل کرده است وقتی آیه یاد شده نازل گردید، پیامبر فدک را بفاطمه تعلیک کرد (۱)

۲- علاء الدین علی بن حسام معروف به متفق هندی ساکن مکه و متوفی سال ۹۷۶ نیز حدیث یاد شده انتقال کرده است (۲)

و من گویید محمد ثانی مانند این التجارو «حاکم» در تاریخ خود این حدیث را از ابو سعد نقل کرده‌اند ۳- ابواسحاق احمد بن محمد بن ابراهیم نیشابوری معروف به ثعلبی متوفی سال ۴۳۷ یا ۴۴۷ در تفسیر خود بنام «الکشف والبيان» جریان را نقل می‌کند.

۴- مورخ شهیر، بلاذری متوفی سال ۷۷۹ متن نامه مامون را که به والی مدینه نوشته نقل کرده است و در آن نامه چنین وارد شده است: «و قد کان رسول الله (ص) اعطي فاطمه فدک و تصدق بها عليها و كان ذلك امرا معروفا لاختلاف فيه بين آل رسول الله (ص) ولم تزل تدعى منه»: پیامبر

۱- الدرالمنثور ج ۲ ص ۱۷۷ متن حدیث چنین است لمانزلت هذه الاية (وات ذا القربي حقه) دعا رسول الله (ص) فاطمه فاعطاها فدك

۲- کنز العمال باب صله رحم ج ۲ ص ۱۵۷

۳- فتوح البلدان ص ۴۶ معجم البلدان ج ۴ ص ۲۴۰

۴- شرح حديثی ج ۱۶ ص ۲۱۶

۵- شرح حديثی ج ۱۶ ص ۲۶۸ و ۲۸۴ متن مذکور را دربحث آینده خواهید خواند

«بنی اسرائیل» این آپهرا خواندهاید: «وَاتَّذَالْفَرِي
حَقَّهُ»؟ آن مرد شامی بعنوان تصدیق گفت: بخاطر
خوبی شاوندی بود که خدا به پیامبر خود دستور داد که
حق آنان را پردازد

از میان دانشمندان شیعه، شخصیت‌های بزرگی
مانند کلبینی و عیاشی و صدقوق، نزول آیه را درباره
خوبی شاوندان پیامبر نقل کرده و افزوده‌اند که پس از
نزول این آیه پیامبر (ص) فدک را بعد از خود فاطمه
(ع) بخشید.

در این مورد متبع عالیقدار شیعه مرحوم سید هاشم
بحربنی یازده حدیث با استناد قابل ملاحظه‌ای از
پیشوایانی مانند: امیر مؤمنان و حضرت سجاد و حضرت
صادق و امام کاظم و امام رضا (ع) در این مطلب نقل
کرده است

خلاصه در اینکه این آیه در حق خاندان رسالت
نازیل شده است، تقریباً اتفاق نظر وجود دارد، واما
اینکه پس از نزول آیه، پیامبر فدک را بعد از خود
زهرا بخشید، این قسمت را محدثان شیعه و گروهی
از بزرگان اهل تسنن نقل کرده‌اند

خلفیه وقت قبایل فدک را بنام زهرا صادر نمود ولی
عمر آن را گرفت و پاره کرد (۱)

- مسعودی در کتاب «مروج الذهب» می‌گوید:
دختر پیامبر با ابی بکر پیرامون فدک مذاکره نمود،
از او خواست که فدک را برای او بازگرداند و علی و
حسین وام این را بعنوان شاهد آورد (۲)

- یاقوت می‌نویسد: فاطمه پیش ابی بکر رفت
و گفت: پیامبر فدک را بمن بخشیده است خلیفه شاهد
خواست و ... (سرانجامی نویسد) در دوران خلافت
عمر، فدک بدودمان پیامبر بازگردانیده شدزیر اوضاع
درآمد مسلمانان بسیار رضایت بخش بود (۳)

سمهودی در کتاب وفای الوفاء مذاکره فاطمه
را با ابو بکر نقل می‌کند سپس می‌گوید: علی وام
ایمن به نفع فاطمه گواهی دادند و هردو گفتند پیامبر
فدک را در زمان حیات خود بفاطمه بخشیده است
و نیز می‌گویند فدک در دوران خلافت عمر بن عبدالعزیز
به خاندان زهرا بازگردانیده شده (۴)

مرد شامی با علی بن الحسین (ع) ملاقات کرد
و گفت خود را معرفی ننمای، امام فرمود: آیدرسوره

۱- سیره حلیی ج ۱۳ ص ۳۹۹ - ۴۰۰

۲- مروج الذهب ج ۲ ص ۲۰۰

۳- معجم البلدان ج ۳ ص ۲۳۷۸ ماده فدک

۴- وفای الوفاء ج ۲ ص ۱۶۰